

Pastorale nieuwsbrief

Editie 1 - 23 maart 2020

H. Norbertusparochie - H. Christoffelparochie - Parochie Thomas a Kempis

Ondanks beperkingen toch pastoraal contact mogelijk!

Pastoor Ton Huitink

Grote veranderingen

Hoe ongelooflijk is de situatie waarin we zijn beland. Nu er sprake is van een pandemie (wereldwijd besmettingsrisico) ontkomen we er niet aan ook in onze drie parochies maatregelen te treffen om de kans op een oncontroleerbare besmetting te reduceren. De burgerlijke en kerkelijke overheden hebben maatregelen afgekondigd waar wij ons ook aan moeten en willen houden. Dat vraagt veel van u als parochianen. U kunt immers vanwege de strikte maatregelen niet meer terugvallen op uw vertrouwde kerkgang en op de ontmoeting met uw medeparochianen.

Geen vrolijk lijstje

Ook voor de parochiebesturen en het pastoraal team is er veel aan de hand. Alle vergaderingen

zijn geannuleerd evenals alle vieringen in onze kerken, zowel in het weekend als op doordeweekse dagen. De geplande voorbereidingen op de 1e heilige Communie en op het heilig Vormsel worden niet opgestart. Hieruit volgt dat deze feestelijke vieringen niet door kunnen gaan. Naast de vieringen zijn alle pastorale contacten nog verder afgenomen. Pastores willen natuurlijk niet het risico lopen iemand te besmetten of zelf besmet te worden. Alleen voor de ziekenzalving en uitvaart wordt, onder strikte voorwaarden, een uitzondering gemaakt. De opsomming die ik hier geef, is niet om vrolijk van te worden. Het pastoraal team is zich bewust van het risico dat onze beschikbaarheid, die toch al onder druk staat door de grote omvang van ons werkgebied, nog verder afneemt. We hebben daarom besloten om een aantal zaken te gaan organiseren.

Nieuwsbrief

Het eerste is deze pastorale nieuwsbrief. Die zal tweeweke-

lijks verschijnen en we hopen dat iedereen wil meewerken aan de verspreiding ervan onder parochianen. Deze nieuwsbrief verschijnt naast het parochieblad in uw parochie en is echt bedoeld als hulpmiddel om contact te onderhouden met parochianen. Niet iedereen heeft de beschikking over internet of is er handig mee. Daarom: maak een kopie van deze brieven en geef ze door aan iemand die er niet over beschikt.

Bel ons!

Ten tweede willen we iedere dag telefonisch beschikbaar zijn op vaste tijden: 's morgens van 9 tot 12 uur en 's middags van 14 tot 16 uur. U kunt ons bellen voor zomaar een praatje of voor vragen die u heeft. Er hoeft geen dringende noodzaak te zijn. Gewoon even onderling contact

hebben, horen hoe het gaat en elkaar nabij zijn, ook al is het via de telefoon. In het verlengde hiervan kan er ook contact worden gelegd via Skype. We weten dat veel ouderen via deze weg regelmatig contact onderhouden met hun (klein-)kinderen. Onderaan dit artikel in het tekstkader vindt u een lijstje van manieren

om mij te bereiken. Verderop in deze nieuwsbrief treft u ook de lijstjes aan van de overige pastores.

Schroom dus niet!

We nodigen u van harte uit om het eens te proberen, schroom niet om contact met ons op te nemen. Het is voor u en voor ons op dit moment de enige mogelijkheid om in contact te blijven. Wees ook niet terughoudend om ons te laten weten dat iemand anders behoefte heeft aan contact. Schroom niet, bel, mail of Skype. U bent nu echt onze ogen en oren. Laat van u horen!

Skype: **Ton Huitink**
Telefoon: **06 - 20 57 06 69**
E-mail:
a.huitink@pastoraalteam.com

Eerste H. Communie en H. Vormsel

Jeanne Gerretzen-Veldhuis
parochiemedewerkster

Het voorjaar

Deze periode van het jaar kenmerkt zich doorgaans door voorbereidingen op de vieringen van de Eerste Heilige Communie en de toediening van het sacrament van het Heilig Vormsel. Doorgaans... want dit jaar ligt dit door de uitbraak van het Corona-virus heel anders.

Alles ligt ineens stil

Kinderen, jongeren, ouders, werkgroepen en leden van het pastoraal team waren er al enthousiast mee bezig en de data van deze bijzondere vieringen waren gepland. Misschien was de feestkleding al gekocht en/of een zaaltje gehuurd. En nu ligt alles stil, althans in gezamenlijk

verband. Voorlopig gaan we ervan uit dat in elk geval de Eerste Communievieringen, die in april gepland waren, zullen worden uitgesteld. Uiteraard houden we jullie op de hoogte.

Voorbereiding op TV

Maar dat wil natuurlijk niet zeggen dat de voorbereidingen helemaal stil hoeven te liggen. Elke zondag is er een Eucharistieviering op de televisie (NPO 2, 10.00 uur) en ongetwijfeld zullen ook de vieringen van de Goede Week worden uitgezonden. Houdt de programmering maar in de gaten. Mijn oproep is dan ook om deze vieringen als

gezin te volgen, de verhalen uit de Kinderbijbel erbij te zoeken (kan ook via internet) en zo toch deze bijzondere week samen te beleven. Deze vieringen vormen een wezenlijk onderdeel van de voorbereidingen op de Eerste Communie en het Vormsel.

Werken aan het project

De kinderen beschikken thuis al over de projecten en daarin kan worden doorgewerkt. Natuurlijk zijn de werkgroepleden en ook het pastoraal team bereid om vragen te beantwoorden. En vergeet niet: van uitstel komt

geen afstel! Zodra het 'sein veilig' wordt gegeven, zullen we de groepen benaderen om de draad weer op te pakken.

O ja, nu jullie veel meer thuis zijn dan normaal en soms lang binnen moeten blijven, heb ik aan het eind van deze nieuwsbrief (blz. 7 en 8) twee puzzels voor jullie neergezet. Hopelijk vinden jullie dat leuk.

Heel veel sterkte en vooral gezondheid toegewenst!

Telefoon: **06 - 12 78 24 35**
E-mail:
j.gerretzen@pastoraalteam.com

Vieringen online Uitzendingen vanuit de O.L.V. Basiliek te Zwolle

Gedurende de periode zonder openbare vieringen in de kerken van onze parochies gaat de eredienst toch door. Het pastoraal team verzorgt iedere dag een Eucharistieviering die via het internet wordt uitgezonden.

De vieringen zijn te vinden op:
facebook.com/basiliek_olv_zwolle

Hier een overzicht van de vieringen in de komende periode:

di	24/3	19.00 uur
wo	25/3	19.00 uur
do	26/3	19.00 uur
vr	27/3	19.00 uur
za	28/3	19.00 uur
zo	29/3	10.00 uur
<hr/>		
ma	30/3	18.30 uur
di	31/3	19.00 uur
wo	1/4	19.00 uur
do	2/4	19.00 uur
vr	3/4	19.00 uur
za	4/4	19.00 uur
zo	5/4	10.00 uur
<hr/>		
ma	6/4	18.30 uur
di	7/4	19.00 uur
wo	8/4	19.00 uur

De dag van het grote applaus naar aanleiding van Palmzondag 2020

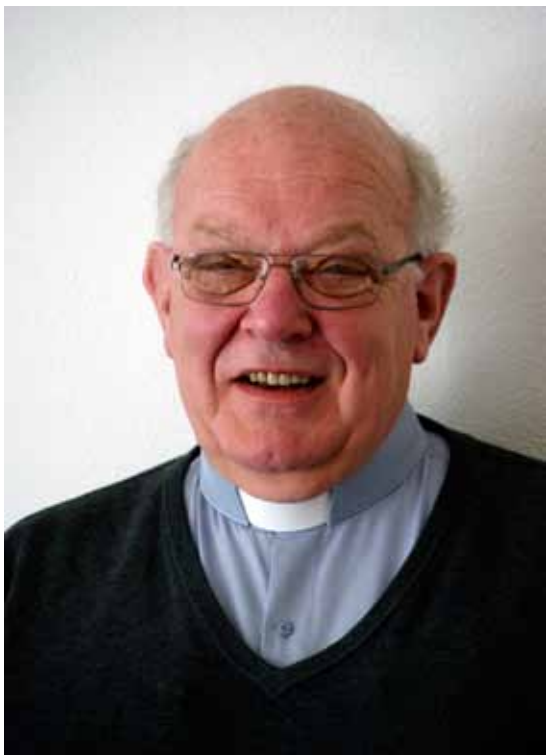
Theo van der Sman
emeritus-pastoor

Ergens in de mist

Het Coronavirus maakt ons leven van alle dag zo anders. We voeren oorlog tegen een vijand die wij niet goed kennen en bij wie wij de wapens ter bestrijding nu nog missen. We hebben de ervaring niet om ermee om te gaan en voelen ons onzeker, alsof er ergens in een mist om ons heen een vijand is, die zich niet laat zien en kennen. Het zal voor velen onwennig zijn om te weten, dat de deuren van de kerken gesloten blijven, nu wij de Goede Week intrekken. Zo wordt in feite ons geloof op de proef gesteld en wij verlangen diep in ons hart, dat alles weer zou zijn als voorheen, toen wij van het woord Corona nog niet hadden gehoord.

Kerkdeur gesloten

In de Zwolse basiliek vierde het pastorale team de zondag, we baden voor alle afwezigen, voor de noden van de wereld. De kerk was leeg, de koster klingelde de bel niet tijdens de binnenkomst. Terecht, want voor wie zou hij het moeten doen, de banken waren immers leeg. In de verte hoorde ik, dat er iemand aan de grote deur bonste, een vreemd gevoel drong zich aan mij op. We volgen de voorschriften en de regels van de overheid, maar de pijn die wij voelden, zal niet anders zijn dan die van iemand die voor een gesloten deur van de kerk staat.

Die laatste week

Wij staan straks aan het begin van een bijzondere week. We gaan door een deur die voor iedereen open staat. Als je het leven van Jezus bestudeert, als je de vier evangeliën kent, ontdek je dat alle teksten over het leven van Jezus zich met name richten op de laatste week van zijn leven. De leerlingen die de verhalen van Jezus schreven, zeiden dat het

belangrijkste deel van de onthulling van wie Hij was en wie Hij is, in de laatste week van zijn leven pas echt wordt onthuld. De woorden die de ervaringen van deze week voor Pasen beschrijven, zijn als het ware een litanie van diepgaande emoties. We kennen ze eigenlijk best wel: het hosanna en de palmtakken als symbool van de overwinning, later

zou de palmtak door de eerste Christenen al gekozen worden als ereteken voor alle martelaren.

De meest opwindende zin

Palmzondag is een eerste dag van de confrontatie, het verraad en de ontkenning, het oneerlijke proces in de nacht met zijn valse getuigenissen, de kruisweg, de kruisiging en tenslotte het graf. En dan volgt later de volgens mij meest opwindende zin ooit uitgesproken: "Hij is niet hier. - Hij is verrezen!" Palmzondag is een dag van tijdelijke triomf en een illustratie van hoe mensen soms kunnen zijn, zoals het volk de dood van een onschuldige heeft opgeëist. Een week ligt voor ons, die de afgrond van ontkenning en verraad onthult, de dubbelhartigheid van Judas en de ontrouw van Petrus. We zien de zwakte van al zijn leerlingen, die de stad ontvluchtten. Het begon allemaal op Palmzondag, de dag van het grote applaus.

De deur die wel open staat

Jezus ging Jeruzalem voor de laatste keer binnen. De stad zat vol met pelgrims van over de hele wereld. Hij ging Jeruzalem binnen op een manier, die de hele stad op zijn komst zou richten. Alleen al de keuze voor het lastdier maakte duidelijk, welk koningschap de bereider op het oog had, maar ze hebben het niet willen zien en ze hebben het niet aanvaard. Wij gaan een bijzondere week binnen, als een deur die wel voor iedereen open staat.

Telefoon: 06 - 51 07 53 32
E-mail: tllmvandersman@kpnmail.nl

Hoe houden wij ons geloof levend?

Jaap Scholten
parochie-assistent

Beproefd geloof

Afgelopen zondag hebben wij als pastoraal team samen Eucharistie gevierd, in een verder lege kerk. Dat voelt voelde voor ons heel kaal aan: een gemis. We hebben ons ambt niet voor onszelf opgenomen, maar ten bate van de gelovige gemeenschap. Des te meer realiseren we ons als pastoraal team dat het gemis bij u als gelovigen nog veel harder aankomt. Juist in deze tijd

van onzekerheid is het toch bij uitstek ons geloof in de goddelijke voorzienigheid, dat ons steun en kracht geeft. Nu het samen vieren van de Eucharistie op zondag tijdelijk wegvalt, worden we als gelovigen tot op zekere hoogte op onszelf terug geworpen. Ons geloof wordt beproefd.

Vuur brandend houden

Nu is de veertigdagentijd, waarin wij ons momenteel bevinden, ook heel in het bijzonder de

tijd van het jaar waarin we ons bezinnen op ons leven. Het is de voorbereiding op het hoogfeest van Pasen, waarin we de zin en het doel van ons leven, onze eeuwige opgang naar God, mogen vieren. Ook al zullen we dat waarschijnlijk dit jaar op afstand moeten doen. Het is dus zaak voor ons als gelovigen, dat we zelf het initiatief nemen om het vuur van het geloof in onszelf brandend te houden. Wat kunnen we doen?

Verbondenheid online

In ieder geval wordt elke zondag de heilige Mis op de televisie uitgezonden, op zondag om 10.00 uur op NPO 2. En dagelijks zendt Radio Maria een heilige Mis uit om 9.00 uur en om 19.00 uur. Het pastoraal team heeft inmiddels de mogelijkheid om de zondagse vieringen die zij in deze periode houden, via het internet beschikbaar te laten worden voor de parochianen. Natuurlijk kan dan de H. Communie niet ontvangen worden, maar u kunt u wel met het vieren van de Eucharistie verbonden weten. Wellicht dat het gemis van het gezamenlijk vieren van de Eucharistie ook zal leiden tot een zekere honger ernaar. Die honger is op zich niet slecht en kan leiden tot een verdieping van het geloofsleven.

Biddend leven

Wat we natuurlijk altijd en overal kunnen doen is: bidden. Wanneer wij bidden, beleven we op actieve wijze ons geloof. Sterker nog: Als wij bidden, dan bewijzen we daarmee dat we gelovige mensen zijn, die onze hoop stellen op onze goede God. Vooral aanbevolen wordt, om in deze tijd de rozenkrans te bidden. En ook om aan God te vragen of Hij ons wil behoeden voor

infectie; om genezing voor wie er aan lijden en steun en kracht voor hen die een dierbare aan deze ziekte hebben verloren.

Impuls

Ik wens ons allen toe dat deze tijd van onzekerheid en gemis ons geloof niet vermindert, maar er een nieuwe impuls aan mag geven. Dat wij ons nog meer op God mogen verlaten.

Telefoon: 06 - 31 17 93 54
E-mail:
j.scholten@pastoraalteam.com

Dienstbaar zijn in tijden van crisis

Fokke van Dalen
diaken

Oecumenische insteek

Juist in deze tijd met een gezondheids crisis en alle beperkingen die op ons af komen, vragen we ons als katholieken af: "wat kan ik doen"? Het Diaconaal Platform Zwolle heeft daarover een goede oecumenische notitie aangereikt, waarvan ik hier graag een gedeelte opneem. De volledige tekst kunt u vinden op de website van de Thomas a Kempisparochie.

Kalmte

Wat kunnen we concreet doen? Een belangrijke basishouding is om kalm te blijven. Christenen hoeven niet in paniek te raken. Zij leven immers voor Christus die ons in staat stelt nuchter te blijven en goed te doen voor anderen (zie 2 Timotheüs 1,7). Elke keer als we in de verleiding komen om toe te geven aan angst, kunnen we een bewuste keuze maken om toch in vertrouwen

te reageren. Gebed is daarbij belangrijk. We kunnen ons dan gerust overgeven aan God.

Vragen naar bedoeling

Verder kunnen we God vragen wat Zijn bedoeling is in deze moeilijke omstandigheden. Op God vertrouwen en goed doen voor anderen houdt bijvoorbeeld in dat hamsteren niet de juiste handelwijze is. Dit is een vorm van hebzucht waarmee anderen letterlijk tekort wordt gedaan. Het gaat juist om solidariteit met iedereen die het nodig heeft.

Bidden

Wat kun je doen met gevouwen handen?

- Bid voor mensen die ziek zijn en/of in quarantaine moeten leven. Dat ze het volhouden en genezen.
- Voor mensen die soms in totale eenzaamheid stervende zijn door het virus; en voor hun dierbaren, in het bijzonder wanneer zij niet bij de laatste momenten kunnen zijn.
- Voor artsen en verplegend personeel van wie juist nu veel wordt gevraagd. Bid om kracht en wijsheid om de juiste beslissingen te nemen.
- Voor onze overheid en die van de volken om ons heen. Dat hun beslissingen echt dienstbaar zijn aan de samenleving.
- Bid tegen de verspreiding van het virus in kwetsbare gebieden; in krottenwijken en in kampen als op de Griekse eilanden.
- Bid voor mensen die door sluiting van noodvoorzieningen op straat moeten leven, geen dak boven hun hoofd hebben en daarom nog meer kwetsbaar zijn.

- Bid voor hen die door de maatregelen van de overheid hun inkomsten mislopen en een onzeker financiële toekomst hebben.

Doen

Wat kun je doen met de handen uit de mouwen?

- Maak je bekend in de buurt of in de straat. Doe een briefje in de bus bij mensen die nu niet meer buiten (kunnen) komen. Bied aan om boodschappen te doen of een luisterend oor te zijn.
- Maak een belijst van mensen die eenzaam thuis zitten. Dat zij gebeld of bezocht worden om zo de eenzaamheid te doorbreken.
- Stuur een kaartje of breng

iets anders zodat mensen weten dat ze niet worden vergeten.

- Ondersteun hen die in de zorg werken; leef mee, help een maaltijd bereiden, doe wat huishoudelijke taken of pas op de kinderen.
- Ga de wijk in om een bloemetje te bezorgen bij alleenstaanden, een tuintje op te knappen, even present te zijn, enz.
- Let op mensen die het financieel moeilijk hebben. Koop zelf niet meer dan nodig is en houd rekening

met elkaar.

- Houd mensen in de gaten die door sluiting van allerlei voorzieningen of andere maatregelen een (deel van) hun inkomen dreigen kwijt te raken. Denk aan ZZP-ers en mensen in de horeca.

Misschien heeft u zelf nog meer diaconale suggesties. Ik hoor het graag. En als u meer wilt weten over de suggesties in dit verhaal, zal ik u daar graag bij van dienst zijn.

Over de pelgrim die niet ging

Michael Buijckx
diaken

Verlangen herkennen

Al sinds mijn jonge jaren had ik mij voorgenomen ooit de Camino de Santiago te lopen. Inmiddels vond ik het daar veel te druk (>350.000 pelgrims per jaar...) en waren het plan en mijn conditie weggezakt in teach-aholism. Dit jaar kwam het plan weer op: nu richting Rome, na deze meivakantie - als ik tenminste vervanging kon regelen. Toevalig bracht mijn dochter een DVD over 'De Weg' - en ik herkende niet alleen de beelden, maar ook het gevoel, het verlangen. Het voelde als een bevestiging dat ik dit moest doen. Na een paar telefoontjes was ook de vervanging rond. Welke route het zou worden liet ik nog even in het midden, eerst fysiek en mentaal in conditie komen.

Stolpersteinen

Ik begon etappes te lopen van het Westerborkpad, van Amsterdam naar Westerbork. Langs de gymzaal van het oude Celeanum

waar van 2 op 3 oktober 1942 Joodse gezinnen een bange nacht doormaakten voor ze bij de veemarkt op transport gingen. Langs spoorlijnen. Langs autowegen waar zoveel blikjes in de berm lagen, dat ik zwerfafval ging rapen, mijn rugzak was toch leeg. Langs Staphorst, waar ik eindeloos weesgegroettes bad, toen ik net hoorde van een tragisch overlijden. Al op de

eerste dag ontmoette ik iemand die vlak bij mij woont, we hadden een lang en ontroerend gesprek bij een stoplicht, zoals we in de wijk nog nooit gehad hadden. Op 27 januari was ik in Westerbork, waar de namen van de weggevoerden voorgelezen werden. Toen ik naar de Basiliek fietste, viel mijn oog op een Stolperstein aan de Melkmarkt. Het voelde als een bevestiging: dit is wat jij nu te doen hebt.

Opruimen

Thuis en op school werd het ook anders. Ik kan niet goed weggoien en relativeren. Maar nu probeerde ik los te komen van stapels papier en boeken die in 54 jaar aangeslibd waren in

mijn leven. Het wegdoen van boeken is één ding, zorgen dat ze goed terecht komen valt niet mee. Toen ik een nieuwe rugzak nodig had, bleken ook mijn wandelschoenen aan vervanging toe. En zo komen er toch weer nieuwe spullen het huis binnen. Maar elke zaterdag loop ik een stuk van mijn route, geniet van de wind, het bos, de mijmeringen, schrijf wat in mijn dagboekje en kom 's avonds héél anders terug. Tijdens een voorbereidingsweekend met andere pelgrims in Vessem ging iemand ziek naar huis. Opeens waren er mensen bezorgd: hij zou toch niet....? Dat weekend besloot ik welke route het zou worden: van de Frans-Belgische grens naar Vezelay en dan over de Chemin de la Paix naar Assisi.

Andere wegen

Toen de eerste vragen kwamen of mijn plannen wel doorgingen bleef ik koppig: alleen Italië was op slot, ik kon heus wel eind april vertrekken. Tot de scholen hier sloten en ik eindelijk onder ogen moest zien: dit jaar gaat het niet lukken, ik stel het een jaar uit. Wel bleef ik wandelen in een land waar Corona in de lucht hangt. Mijn pad voerde door Naarden. Daar ben ik geboren, in een klein huisje in de vesting. Juist toen ik daar poseerde voor een foto vloog er een vogel over: een ooievaar! Ik schoot in de lach. Wat het precies betekent weet ik niet, maar het voelde als een knipoog: "Je hoeft echt niet alles zélf te plannen, hoor. Het is namelijk niet jouw weg, jouw target, jouw recht of jouw plicht. Het komt goed – maar niet perse op de manier waarop jij het je had voorgesteld."

De voettocht van 2020 gaat dus niet door – hij is al volbracht.

Over Hein en het engelenkoor

André van Boven
diaken

De engel sprak de vrouwen aan en zei: Wees niet bang; ik weet dat gij Jezus zoekt, de gekruisigde. Hij is niet hier. Hij is verrezen. (Naar Mattheüs 28)

Een ongehoorde boodschap

Bovenstaand fragment uit de Schrift zal menig kerkganger bekend voorkomen. Op Paasvrijdag is het onderdeel van de scene met de twee vrouwen bij het lege graf. Het bericht van de engel leidt ertoe dat zij 'met vrees en grote vreugde' wegrennen om het aan de anderen te gaan vertellen. De hoofdpersoon uit dat Paasevangelie is een engel, een afgezant van God. Aan zijn stralend witte uiterlijk is te zien dat deze bode rechtstreeks uit de hemel komt. Hij brengt het bericht mondeling over aan de vrouwen: 'De gekruisigde is tot nieuw leven opgewekt!'

Je vertellen

Ik stamel die woorden wel eens bij een open graf, maar hoor mezelf dan spreken. Ik vertel me eraan. Omdat ik zelf geen engel ben, vermoed ik. En ik niet alleen. Om me heen heb ik familie en vrienden. Lief en dierbaar, maar echt niet altijd engelachtig. Op TV zie ik mensen karren vol met WC-papier de supermarkt uitduwen. En een menigte in het zonnetje op het strand die geen boodschap heeft aan het virusleed van anderen. Ook die hebben nog een lange weg te gaan naar hun engelendiploma. En toch, er zijn medemensen die uiterlijk in de verste verte niets engelachtigs hebben, maar mij toch het gevoel geven dat ze rechtstreeks uit de hemel komen.

Leren zwijgen

Ooit ben ik er zo eentje tegengekomen. Hij was notulist bij het parochiebestuur. Zijn geheugen was niet best en dus nam hij steeds een joekel van een bandrecorder mee. Thuis draaide hij die band af en maakte ellenlange notulen. In de vijf jaren dat ik daar was, heb ik hem niet één keer kunnen betrappen op een eigen inbreng. Dat was zijn taak niet en het lag hem ook niet. Toen ik wat langer in het dorp was vernam ik zijn bijnaam: "Hein Zwiég". Als kleine Hein vroeger iets te berde wilde brengen, werd hij in het openbaar door zijn dominante moeder tot de orde geroepen, "Hein, zwiég!" Zo heeft Hein leren zwijgen.

Een hoge rang

Op een dag kwam ik Hein bij toeval tegen op een onverwachte plaats. Ergens in het dorp woonde een autistische jongeman. Helemaal in zichzelf

gekeerd, narrig, onaangepast; geen mens die het langer dan een half uur bij hem uithield. Ik ook niet. Ik ging er met lood in mijn schoenen naar toe en kwam er steevast met een bezwaard gemoed vandaan. En ineens zat Hein daar. Bleek iedere week een hele middag te komen. Vooral zwijgend neem ik aan, zijn bijnaam indachtig. Maar hij zat er, iedere week opnieuw. Die keer kwam ik anders thuis. Niet omdat het die jongeman beter ging. Het kwam door Hein. Die vertikte het om autisme het laatste woord te laten hebben. Die was in het verborgene bezig om in het engelenkoor een hoge rang te verdienen.

Het laatste woord

Hein sterkt in mij de overtuiging dat ze toch bestaan: de engelen die in het verborgene het werk van de Heer opknappen. Hun boodschap is in de wereld ongehoord. Maar wie er voor open

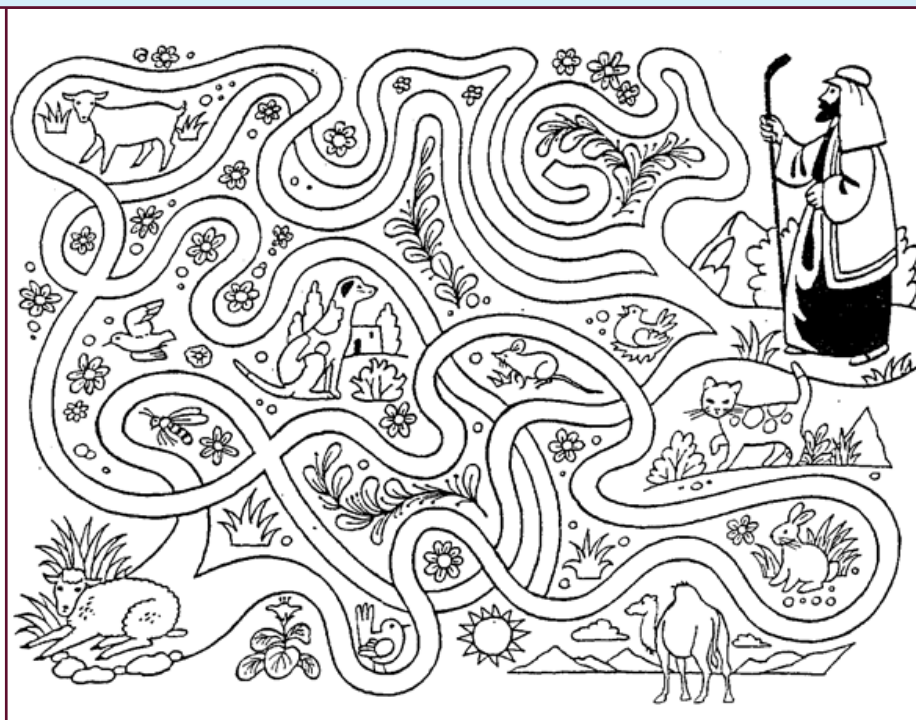

staat, merkt dat hun berichten alles op z'n kop zetten. Ze laten je beseffen dat het laatste woord is aan de belangeloze liefde en niet aan welke ziekte dan ook. Dat is, denk ik, zoiets als Paasgeloof.

Telefoon: 06 - 57 54 11 73
E-mail: a.vanboven@pastoraalteam.com

VOOR DE COMMUNICANTJES (en wie dit verder leuk vindt)

Wie brengt de herder naar het verloren schaapje?
Maak het doolhofje en kleur de tekening in.

VOOR DE VORMELINGEN (en andere puzzelaars)

PUZZEL

Zoek de volgende woorden, die verstopt zitten in onderstaande puzzel:

TESTAMENT
SACRAMENT
KATECHESE
GELOOF
LIEFDE
VOORBEELD
GEEST
LITURGIE
VORMSEL

DELEN
DIAKONIE
VRIENDSCHAP
GOD
GEBED
SAMEN
VREDE
MEDITATIE
KERK

F	G	H	D	E	K	E	N	A	C	E	B	N	O	S	P
A	B	C	G	D	S	A	C	R	A	M	E	N	T	E	F
G	H	Y	E	I	J	K	L	M	N	T	O	P	Q	R	D
S	T	U	B	V	N	E	M	A	S	W	X	Y	Z	A	L
B	C	D	E	E	E	F	D	I	A	K	O	N	I	E	E
G	S	H	D	I	L	J	H	K	M	N	L	O	E	I	E
D	U	K	A	T	E	C	H	E	S	E	Q	I	T	R	B
S	Z	T	U	V	S	W	K	X	Y	A	G	A	Z	B	R
T	E	S	T	A	M	E	N	T	C	R	T	N	O	P	O
C	J	D	E	G	R	H	F	A	U	I	N	L	K	M	O
X	Y	A	Z	K	O	C	B	T	D	E	F	G	H	I	V
T	S	E	E	G	V	R	I	E	N	D	S	C	H	A	P
E	D	E	R	V	A	L	M	G	E	L	O	O	F	C	D
P	G	O	D	I	S	L	I	E	F	D	E	R	S	T	U